

Na to odgovarja gosp. Kramer na kratko s trditvijo, da je jasno dokazal potrebo lastnega lista, da ima dosti zagotovljenih sodelovalcev, da pa ne more ukazovati svojim poslušalcem po deželi danes: naročite si „Slovenski Narod“, jutri zopet: naročite si „Ljudski glas“, drugi dan zopet morebiti: naročite si „Brenčeljna“. „Novice — pravi dalje — „so predrage, ker stanejo skoraj 5 gold., družbeni donesek 2 gold., tedaj skupaj skoraj 7 gold., *) in toliko naš kmet ne more plačevati“.

Gospod vladini zastopnik pl. Fladung opozoruje po tem, da predlogi Kramerjevi po njegovi misli ne spadajo v področje občnega zbora.

Tudi gospod odbornik A. Brus ugovarja predlogu zaradi časnika; za lastni list treba je denarja in vrednika, o stroških za list ne moremo danes prav nič soditi, in ako bi g. Kramer vredovanje lista prevzel, kot popotni učitelj pa morebiti bil poklican drugam, ali bi morebiti potem s plačo 420 gld. rajši tukaj ostal? Razen tega so med družbeniki Slovenci in Nemci, ali hočemo po tem izdajati slovenski in nemški časnik? Kdo bode to plačeval? Po njegovem mnenju bi morala „Naznanila“ vendar le ostati.

Gosp. Kramer potem popravlja svoj prvi predlog, da naj družba namesto „Naznanil“ začne izdajati lasten list z novim letom 1883. počenši. — Od družih svojih predlogov odstopi rekši, da mu bode vse to mogoče storiti kot tajniku tudi brez sklepa občnega zbora.

Pri glasovanju sprejme se predlog Kramerjev zoper vse glasove glavnega odbora in nekaj družih navzočih udov.

Po tej točki pride na vrsto drug predlog podružnice jeseniške, zadevajoč oddajanje plemenskih bikov.

Gospod Schrey zagovarja predlog s tem, da se domači biki zelo nezanesljivo ogledujejo, po družbi vpeljanih bikov pa si uboge občine ne morejo kupiti, ker se prodajajo po poti dražbe in so predragi.

Gosp. dr. Poklukar zagovarja temu nasproti prodajo po dražbi, ker je to oddajanje v smislu dotične ministerske naredbe, pa tudi zato, ker se po tej poti več plemenske živine vpelje v deželo, ker ves denar, ki priteka družbi iz dražbe nad lastne stroške po odbiti državni podpori, porabi se zopet za nakup plemenske govedine, tedaj v korist domače živinoreje. Našel se bode pa vendar tudi v vsaki občini človek, ki založi v tak namen nekaj denarja, kateri se mu od spuščanja in konečno pri prodaji bika v mesnico vsaj večidel povrne.

Gosp. Murnik razjasnuje, da predlog podružnice namerava premembo dotične deželne postave.

Potem se ta predlog sprejme.

Predlaga se potem, naj se seja pretrga in nadaljuje popoldne.

Dr. Poklukar ugovarja temu nasvetu rekoč, da po skušnjah družih let za popoldne ni pričakovati sklepčnosti, pa da na dnevnem redu še stoječi nasveti podružnic morebiti tudi ne bodo povzročili obširnega razgovora.

Vendar sprejme se nasvet, pretrgati sejo.

Popoldne ni bilo več zbranih zadosti udov za sklepčnost, tedaj ni bilo nadaljevanja zbora.

Gospodarske izkušnje.

Kako podgane pokončati.

Grajsčinski oskrbnik Sekerka priporoča v nemškem gospodarskem listu sledeči pripomoček. Ni je skoraj bolj nagnjusne živali od podgane, ker razun škode, katero prizadene z oglodanjem različnih naših pridelkov, gnjusi se večidel tudi našim domačim živalim tako oglodane sadeže jesti. Ni čuda tedaj, ako ima nagnjusna ta žival veliko sovražnikov, kateri je pa, kakor skušnja kaže, ne morejo zatreti.

Pred tremi leti naselile so se podgane tudi pri meni in pomnožile se v teku leta tako, da je kljub vsemu preganjanju po hlevih posebno vse gomolelo. Nastavljane pasti in skopci pomagali so prav malo, mačke so poginjale ali so se zgubljale; oves, pšenico, kuhan grah, kruh pomazan s putrom ali maslom, tudi meso piščancev ali golobov, ki so poginili, žrle so podgane rade, dokler ni bilo potreseno s strihninom ali mišnico, kakor hitro pa se je temu dodalo še tako malo strupa, ako prav mešanega s cukrom, spoznale so živali to koj, in nobena več se vabe ni dotaknila. Na kratko: skoraj ničesar ni bilo, česar bi ne bil poskusil, toda vse je bilo zastonj.

Na misel mi vendar tudi pride poskusiti kotran (Theer). Naročil sem v vse vidne podganine luknje kotrana naliti, in to je pomagalo. Ako se v luknjo, v kateri so podgane, vlije na priliko 1 liter kotrana, pridejo podgane ali takoj iz nje, ali pa se zadušé, ako nimajo postranske luknje. Podgane, katere iz luknje prihajajo, sme se brez skrbi pustiti, ker so tako vse s katranom pomazane in morajo v malo dneh poginiti. Ako bi pa take podgane šle v drugo luknjo, tedaj pomažejo ali pa preženejo druge podgane in tako se namen še bolje doseže. Tedaj je vsikakor boljše namazane bežeče podgane ne pokončati. Našel sem uže nekaj mrtvih podgan, katere so bile samo na malo mestih pomazane. Na tistih mestih odpadla je dlaka, koža pa je kazala vidne otekline.

Kotran ima tudi to dobro lastnost, da se ne posuši tako hitro, da se tedaj take luknje podgane dalj časa ogibljejo, pri tem pa je katranov duh drugim domačim živalim popolnem neškodljiv in se celó priporoča za obrambo pri nekaterih kužnih boleznih.

Sklepam s tem, da sem se podgan popolnem iznebil, odkar sem zoper nje rabil kotran; sosedje v vasi pa tožijo, da jih imajo zelo veliko.

Gospodarske novice.

* *Koliko kobilic so pokončali na Laškem.* Izkaz laškega poljedelskega ministerstva o pokončavanju škodljivega mrčesa kaže, koliko so kobilic pokončali v nekdanjem Toskanskem. Od 31. maja do 4. julija 1881. leta nabrali so v občini San Quirico d' Orcia 204 milijonov in 283.700 kobilic, katere so tehtale 2955.6 kilogr. V ravno tistem času nabrala je občina Pienza 277 milijonov in 747.798 kobilic, katere so tehtale 5313 kil; občina Castiglione d' Orcia 300 milijonov in 430.730 kobilic, teže 4622.8 kil; vse tri občine tedaj 782 milijonov in 462.228 kobilic, ki so tehtale 12.890 kil. Te kobilice zagrebli so na primerno oddaljenih prostorih v globoke jame, so jih potresli na debelo z apnom, potem zasuli s prstjo. Stroški za vsa dela znašali so 4793.60 lir.

*) *Opazka.* Ako bi bil govornik izračunal še vse k naročnini, kar se pri branji „Novic“ more zajesti in zapiti, dokazal bi bil lahko, da so najdražji list na svetu. St.